

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B. Martens

Sagsøgt: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Konklusion

Artikel 20 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, der gør bevarelsen af ydelse af støtte til en videregående uddannelse, der tages uden for denne stat, betinget af, at den studerende, som ansøger om at blive bevilget en sådan støtte, har været bosiddende i den nævnte medlemsstat i en periode på mindst tre år i løbet af de seks år, der ligger forud for den pågældendes indskrivning på den nævnte uddannelse.

(¹) EUT C 274 af 21.9.2013.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. februar 2015 — Andre Lawrence Shepherd mod
Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerisches
Verwaltungsgericht München — Tyskland)**

(Sag C-472/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — asyl — direktiv 2004/83/EF — artikel 9, stk. 2, litra b), c) og e) — minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere som flygtninge og indholdet af en sådan beskyttelse — betingelser for opnåelse af flygtningestatus — forfølgelse — retsforfølgning og straf af en amerikansk soldat for nægtelse af at gøre tjeneste i Irak)

(2015/C 138/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andre Lawrence Shepherd

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

1) Bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra e), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at

— de omfatter alt militært personel, herunder logistisk personale og støttepersonale

— de omfatter den situation, hvor gennemførelsen af militærtjeneste i sig selv, i en bestemt konflikt, ville omfatte krigsforbrydelser, herunder situationer, hvor flygtningestatusansøgeren kun deltager indirekte i sådanne forbrydelser, eftersom den pågældende ved udøvelsen af sine opgaver ville levere den — med rimelig sandsynlighed — nødvendige støtte til forberedelsen eller til gennemførelsen af disse

— de ikke kun omfatter de situationer, hvor det er godtgjort, at krigsforbrydelser allerede er blevet begået eller vil kunne henhøre under Den Internationale Straffedomstol, men også dem, hvor flygtningestatusansøgeren kan godtgøre, at der er stor sandsynlighed for, at sådanne forbrydelser vil blive begået

- vurderingen af de faktiske omstændigheder, som det alene tilkommer de nationale myndigheder, under domstolskontrol, at foretage for at kvalificere situationen for den pågældende tjeneste, skal foretages på grundlag af en samling af indicier, der — under hensyn til samtlige omstændigheder i sagen, bl.a. de omstændigheder, der vedrører relevante kendsgerninger vedrørende hjemlandet på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, såvel som ansøgerens personlige stilling og forhold — kan godtgøre, at situationen for denne tjeneste gør det sandsynligt, at sådanne handlinger vil finde sted
 - den omstændighed, at en militær intervention blev indledt på grundlag af et mandat fra FN's Sikkerhedsråd eller på grundlag af det internationale samfunds konsensus, og at den stat eller de stater, der gennemfører operationerne, straffer krigsforbrydelser, skal tages i betragtning i den vurdering, som det påhviler de nationale myndigheder at foretage, og
 - nægtelsen af at gøre militærtjeneste skal udgøre den eneste måde, hvorpå flygtningestatusansøgeren kan undgå at deltage i de påståede krigsforbrydelser, og følgelig, såfremt den pågældende har undladt at benytte sig af et retsmiddel for at opnå anerkendelse som militærnægter af samvittighedsgrunde, at en sådan omstændighed udelukker enhver beskyttelse i henhold til artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 2004/83, medmindre den nævnte ansøger kan godtgøre, at intet retsmiddel af en sådan karakter ville have været til rådighed for den pågældende i den konkrete situation.
- 2) Bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2004/83 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende forekommer de foranstaltninger, som — med henvisning til den legitime udøvelse af retten til for den pågældende stat at opretholde en væbnet styrke — iværksættes over for en soldat på grund af den pågældendes nægtelse af at gøre tjeneste, såsom idømmelse af frihedsstraf og afskedigelse i vanære fra hæren, ikke på dette punkt at kunne anses for at være så uforholdsmæssige eller diskriminerende, at de henhører under den forfølgelse, som disse bestemmelser omhandler. Det påhviler under alle omstændigheder de nationale myndigheder at undersøge dette.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 16.11.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. marts 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-479/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — afgifter — moms — anvendelse af en nedsat afgiftssats — levering af digitale bøger eller e-bøger)

(2015/C 138/09)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Soulay og F. Dintilhac, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved D. Colas og J.-S. Pilczer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96 og 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, sammenholdt med bilag II og III til det pågældende direktiv og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112, idet den har anvendt en nedsat sats for merværdiafgift på levering af e-bøger.